

Kundskab vs. Kendskab

For os kristne er det at kende Gud selve grundlaget for vores tro, men vi tænker måske ikke altid over hvilken enorm påstand dette er.

At lære Gud at kende er jo langt dybere og mere omfattende end at lære naboen at kende. Gud er jo den almægtige skaber der besidder al kundskab og visdom. Han er uendelig meget større end hvad vi kan fatte og forstå, også drister vi som kristne os til at sige "*vi kender Gud*". Mange vil stille spørgsmåltegn til om man som menneske overhovede kan lære Gud at kende.

Man kunne jo måske forestille sig at om man brugte et hele ens liv på at lære Gud at kende, så kunne man måske ved sine sidste dage driste sig til at sige at man har lært noget. Men Jesus siger faktisk at det hele starter ved at man lærer Gud at kende.

Johannes 17:3

Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus.

Hele grundlaget for vores kristne liv bygger på at vi har lært Gud at kende, men det store spørgsmål bliver jo så: "*Hvad vil det sige at kende Gud?*"

Kundskab vs. Kendskab

I dag lever vi i et meget kundskabs orienteret samfund. Man skal nærmest studere fra man er ung til man nærmer sig pensionsalderen. Hver dag bliver man overøst med information, og om man ikke hele tiden følger med, bliver man hurtig hængende efter.

Dette gælder også kristne kredse, for vi har vores egen strøm af information om det sidste og nyeste Gud gør. Vi har vores egne magasiner, bøger, aviser, Internet sider og Podcast's som hele tiden pøser ud information om hvad de store prædikanter og kirker laver, hvad der rører sig i de forskellige kristne kredse og diverse nye "*kristne*" trender. Man har bibelskoler hvor man uddanne sig indenfor kirsten arbejde, og hvor man måske studerer det man kalder "*teologi*", som egentlig kun betyder "*læren om Gud*".

Det tragiske er at for mange så har det at "*kende Gud*" blevet byttet ud med "*kundskab om Gud*". Har man tilstækkelig kundskab om Gud, kan man hurtigt få en position indenfor kirken, uden at man måske virkelig "*kender Gud*".

Har man kundskab om Gud, kan man nemt give udtryk for at man kender Gud, selv om man måske ikke har en personlig relation med Gud.

Farisæerne var flittige med at tilegne sig kundskab om Gud, men så længe de ikke *"kendte Gud"*, hjalp denne kundskab dem ikke.

Kristendommen er nemlig først og fremmest en *åbenbarings religion* og ikke en *kundskabs religion*. Man kan læse Bibelen og tilegne sig kundskab, men når man kender Gud så bliver Bibelen mere end kundskab – da bliver den til åndelig føde.

Den åndelige føden ligger ikke i kundskaben bogstaverne giver dig, men i åbenbaringen Helligånden giver, når du læser.

Johannes 5:39-40

I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig. Og dog vil I ikke komme til mig og få liv.

Man kan sagtens lære meget om en person ved at læse personens selvbiografi, men dette kan på ingen måde erstatte det at lære vedkommende at kende personligt. Ved at studere George Bush's biografi kan du tilegne dig meget kundskab om George Bush, men uanset hvor meget kundskab om ham du tilegner dig, vil du ikke kunne sige at du kender ham, før du har mødt ham personligt.

Om du aldrig har hørt om George Bush før, men tilfældigvis kommer til at tilbringe en weekend sammen med ham, hvor I udvikler venskabsbånd. Så vil du efter den weekend sige at du kender George Bush.

En som i årevis måske har studeret hans liv, læst hans selvbiografi og hvad alle medier skriver om ham, vil måske vide mere om ham. Men du har den fordel at om du ringer på hans dør så vil han sige: "Hej ven! Kom indenfor". Hvis han andre ringer på hans dør, vil George sige: "Hej, hvem er du?".

Man kan sagtens kende en person i den forstand at man har udviklet en relation til vedkommende, uden at have memoreret alle fakta oplysninger. Selfølgelig tilegner man sig kundskab om vedkommende, efter som man tilbringer tid sammen. Men man venter ikke med at sige man kender vedkommende, til man er sikker på at man har samlet sammen alle fakta oplysninger.

Det samme gælder når det kommer til Gud. En som har studeret teologi i mange år, vil måske vide en hel del om Gud, men det betyder ikke at Gud vil sige "hej ven!" når vedkommende en dag banker på perleporten.

Jesus siger selv at de som bliver vist bort, er dem som ikke har en personlig relation til Gud.

Mattæus 7:21-23

Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud!

Hvad foretækker du?

For mange er det mere behageligt at fokusere på at tilegne sig kundskab, end at udvikle en relation til Gud. Det kræver mindre af en, at kun sætte sig ned og læse om en person, end at faktisk tilbringe tid sammen.

At lære nogen at kende kræver mere personligt engagement og når man kommer tæt på mennesker kan det hurtigt opstå situationer hvor du må for at bevare relationen må give mere af dig selv.

Dette gælder specielt når det kommer til Gud, for Han er meget princip fast og ikke nem at diskutere med. Faktisk er det sådan at Han forventer du skal laver om på en hel del ting i dit liv, føje dig helt efter hvad Han ønsker - ja, også ved Han altid bedst.

Det kan være mere behageligt at kun læse om at Gud hader synd, end at med sin synd møde Gud. For når du møder Gud må du pludselig tage stilling til om du ønsker at omvende dig fra din synd eller ikke. Om du ikke er villig, kan du heller ikke opretholde dit vendskab med Ham.

Johanne 15:14

I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer.

Men Bibelen er meget klar på at der ikke findes frelse i at tilegne sig kundskab om Gud, om kundskaben kun forbliver teori.

Jakobsbrev 1:22, 2:18, 21-22

Vær ordets gørere, ikke blot dets hørere, ellers bedrager I jer selv... Nogen vil indvende: »Én har tro, en anden har gerninger.« Vis mig da din tro uden gerninger, så skal jeg med mine gerninger vise dig min tro... Blev vor fader Abraham ikke gjort retfærdig af gerninger, da han bragte sin søn Isak som offer på alteret? Som du ser, virkede troen sammen med hans gerninger, og det var af gerningerne, hans tro blev fuldkommen... For en tro uden gerninger er lige så død som et legeme uden åndedræt.

Gud ønsker du skal lære Ham at kende

Når Gud skabte mennesket var det for at have fællesskab med dem, og dette har altid været Guds ønske. Derfor ser vi gennem historien at Gud altid har haft mennesker Han relaterer til. Mennesker der ikke kun kender Ham, fordi de har læst om Ham, men fordi de har været sammen med Ham.

Det vigtigste for dit kristenliv er faktisk ikke dit teologiske grundlag, men om du har været sammen med Jesus, og udviklet et venskab med Ham. Hvis du har det vil de teologiske ting falde på plads, og da vil du faktisk være meget bedre egnet til at forså dem.

2. Korintherbrev 3:5-6

Ikke at vi af os selv duer til at udtænke noget, som kom det fra os selv; at vi duer til noget, skyldes Gud, som også har gjort os duelige til at være tjenere for en ny pagt, ikke bogstavens, men Åndens; for bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende.

Johannes 6:63

*Det er Ånden, som gør levende, kødet gør ingen gavn.
De ord, jeg har talt til jer, er ånd og liv.*

Gud er ikke en filosofisk teori

Mange søger efter sandheden i filosofi eller religion, men finder den ikke fordi de har gået glip af et meget væsentlig punkt. Sandheden er nemlig ikke en filosofi, religion eller et set læresætninger. Sandheden er en person, og den personen er Jesus Kristus (Johannes 14:6)

At lære Gud at kende handler dybest set ikke om at studere Bibelen, for at tilegne sig kundskab om Gud, men om at udvikle et venskab med Gud.

Når du sætter dig ned for at læse i Bibelen, så ikke læs kun for at lære noget nyt, men læs for at tilbringe tid sammen med Gud. Efter som du tilbringer tid med Gud, vil du også lære ting om Gud, men da vil din viden være baseret på mere end fakta kundskab – den vil være baseret på din personlige relation til Gud.

En person med erfaring vil altid stå stærkere end en person som kun har teorien, for en med erfaring ved han kan få jobbet gjort.

Gud har ikke kaldet os til at studere frelse men at forkynde evangeliet så mennesker bliver frelst. Han er ikke tilfreds med at vi kun har studeret helbredelse om vi aldrig beder for syge.

At være kristen er ikke en teologisk uddannelse, men det er at leve hver dag i en discipel/mester forhold til Jesus Kristus.

Du kan måske læse dig til en imponerende titel, men du kan ikke læse dig til venskab med Gud. Det udvikles kun gennem en personlig relation, som kun opnås gennem Jesus Kristus.

Vi må begynde at se på vores kristne liv som det at udvikle en venskabs relation med Jesus - og ikke kun som livsfilosofi.